राजा ॥ विदूषकवचनं परिगृह्योपविष्टः । परिजनं विलोक्य ॥ अनभिव्यक्ताश्चन्द्रिकायां दीपिकाः पुनरुक्ताः । तद्विश्राम्यतु भवत्यः ।

परिजनः । जं देव्वो आणवेदि ॥ इति निष्क्रान्तः ॥

राजा ॥ चन्द्रमालोक्य विदूषकं प्रति ॥ वयस्य परं मुहूर्तादागमनं देव्याः । तद्विविक्ते कथयामि त्वामवस्थां ।

विदूषकः । भो ण दीसदि ज्जेव एसा । किंतु ताए सरिसं अणुराअं पेक्खिअ सक्कं क्खु आसाबन्धेण अत्ताणअं धारिदुं ।

राजा । एवमेतत् । बलवान्मनसोऽभितापः । पुनः

नद्या इव प्रवाहो विषमशिलासङ्कटस्खलितवेगः ।
विघ्नितसमागमसुखो मनसिशयस्त्वनुगुणीभवति ॥ ४९ ॥

विदूषकः । जधा परिहीअमाणोहिं अङ्गेहिं सोहसि तधा अच्छरोहिं समागमं दे पेक्खामि ।

राजा ॥ निमित्तं सूचयन् ॥

वचोभिराशाजननैर्भवानिव गुरुव्यथं ।
अयं मां स्पन्दितैर्बाहुराश्वासयति दक्षिणः ॥ ५० ॥

विदूषकः । ण अणाधा बम्हणस्स वअणं होदि ।

॥ राजा सप्रत्याशं तिष्ठति । ततः प्रविशत्याकाशयानेन कृताभिसरणवेशोर्वशी चित्रलेखा च ॥

उर्वशी ॥ आत्मानं विलोक्य ॥ सव्हि रुच्चदि मे अअं मोत्ताहरणाभूसिदो णीलंसुअपरिग्गहो अहिसारिआवेसो ।

चित्रलेखा । णत्थि मे वाआविहवो पसंसिदुं । इदं तु चिन्तेमि । अवि णाम अहं ज्जेव पुरूरवा भवेअं त्ति ।